

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาจัดกิจกรรมด้านดนตรีไทยในสภวิทยาลัยรัตนโกสินทร์มีลำดับขั้นตอนสรุป
ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาการจัดกิจกรรมด้านดนตรีในสภวิทยาลัยรัตนโกสินทร์
2. ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมดนตรีไทย และ
นักศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมดนตรีไทย
3. เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมดนตรีไทยของสภวิทยาลัย
รัตนโกสินทร์

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา
จากสภวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 เป็นผู้บริหาร 15 คน เป็น
อาจารย์ 15 คน และนักศึกษา 11,886 คน โดยได้กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาไว้ 360 คน
 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสำรวจและแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัด
กิจกรรมด้านดนตรีไทย โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยได้รับการปรับปรุงแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิ และ
ความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยมีลักษณะดังนี้
- ส่วนที่ 1 เป็นแบบสำรวจเพื่อศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม ลักษณะ

เป็นแบบให้เลือกตอบ (check list) และเติมข้อความ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมด้านดนตรีไทย แบ่งเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามด้านสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมด้านดนตรีไทย แบ่งเป็น 5 ด้าน รวม 13 ข้อ เป็นแบบให้เลือกตอบ (check list)

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแบบสำรวจและแบบสอบถามด้วยตัวเอง และได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. แบบสำรวจนำมาแจกแจงความถี่ และนำเสนอความเรียง
2. แบบสอบถามนำมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัย จะแยกกล่าวเป็น 2 ส่วน คือส่วนที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจ ส่วนที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 สรุปผลวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจ

สรุปสภาพการจัดกิจกรรมในสภวิทยาลัรัตนโกสินทร์ ลักษณะจัดกิจกรรมดนตรีไทยส่วนใหญ่จัดขึ้นตามประเพณีและมีความสอดคล้องกับหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในรูปแบบการจัดกิจกรรมที่ต้องการ โดยผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต้องการให้จัดกิจกรรมในงานประเพณีสำคัญๆ เป็นลำดับแรก

กิจกรรมดนตรีไทยที่มีการจัดดำเนินไปแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531-พ.ศ. 2533 ประกอบด้วย กิจกรรม 7 ประเภทคือ 1) การจัดแสดงหรือการสาธิตดนตรีไทย

2) การจัดปาฐกถา อภิปราย หรือการประชุมสัมมนา 3) การจัดฝึกอบรมและฝึกซ้อมดนตรีไทย แก่ผู้สนใจ 4) การจัดรายการเสียงตามสาย 5) การจัดประกวดแข่งขันบรรเลงดนตรีไทย 6) การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับดนตรีไทย 7) เข้าร่วมกิจกรรมดนตรีไทยอุดมศึกษา ประเภท ที่ได้รับความสนใจมากที่สุด และจัดขึ้นทั้ง 6 วิทยาลัย คือ การจัดแสดงหรือการสาธิตดนตรีไทย การจัดอภิปรายหรือประชุมสัมมนา และกิจกรรมด้านจัดนิทรรศการทางดนตรีไทย โดยเฉพาะ กิจกรรมด้านการจัดแสดง หรือการสาธิตดนตรีไทยวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จฯ จัดมากกว่า 12 ครั้งต่อปีส่วนวิทยาลัยอื่นๆ จะจัดโดยเฉลี่ย 1-4 ครั้งต่อปี กิจกรรมที่ได้รับความสนใจ ลำดับสองคือ กิจกรรมด้านการจัดฝึกอบรมและฝึกซ้อมแก่ผู้สนใจ มีการจัดถึง 5 วิทยาลัยโดย เฉลี่ย ตั้งแต่ปี 1-4 จนถึง 9-12 ครั้งต่อปี และกิจกรรมที่มีการจัดน้อยที่สุดมีจัดเพียง 3 วิทยาลัยคือ การจัดรายการเสียงตามสายเกี่ยวกับดนตรีไทย มีการจัดโดยเฉลี่ย 1-4 ครั้งต่อปี

จากการสำรวจสภาพการจัดกิจกรรม ปรากฏว่ากิจกรรมที่จัดมากในทุกวิทยาลัย มีความสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาในรูปแบบการจัด กิจกรรมที่ต้องการใน 3 ลำดับแรก คือ กิจกรรมด้านการจัดแสดง และสาธิตดนตรีไทย กิจกรรมด้านการจัดนิทรรศการ

การใช้งบประมาณในการจัดกิจกรรมทั้ง 7 ประเภทส่วนใหญ่จะใช้งบประมาณของ วิทยาลัยเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาใน ด้านงบประมาณว่า ควรได้จากวิทยาลัยเป็นสำคัญ บางส่วนได้จากผู้บริจาค การหาทุน และผู้ ร่วมกิจกรรม

ผู้ที่มีส่วนร่วมสนับสนุนกิจกรรมดนตรีไทยที่สำคัญคือ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีบทบาทสำคัญเท่าเทียมกัน

หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมดนตรีไทยที่สำคัญก็คือ ภาควิชาดนตรี และมีบางส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของชมรมดนตรี กลุ่มนักศึกษาผู้นำกิจกรรมด้านดนตรีหรือ สำนักกิจการนักศึกษา

สถานที่ที่วิทยาลัยใช้จัดกิจกรรมส่วนใหญ่จะเป็นห้องเรียน ห้องฝึกซ้อมดนตรีไทย และสถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมการแสดง กับห้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ดนตรีไทย

วัตถุประสงค์ทางคนตรีไทยส่วนใหญ่รับการสนับสนุนจาก การจัดซื้อของทางวิทยาลัย เป็นสำคัญ มีส่วนน้อยที่ได้จากการบริจาค การหาทุน หรือการซื้อใช้เองของนักศึกษา สอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่ต้องการให้วิทยาลัยครู เป็นผู้สนับสนุนที่สำคัญ และขอรับบริจาคในระดับต่อมา

การकुแลงงบประมาณในการจัดกิจกรรมคนตรีไทย ส่วนใหญ่อยู่ในความคุแลงของ อาจารย์ที่ปรึกษาด้ำนกิจกรรมคนตรีไทย และผู้บริหารเป็นสำคัญ จากการศึกษาด้ำนความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าผู้บริหารควรเป็นผู้ ควบคุมคุแลงงบประมาณ แต่กลุ่มอาจารย์เห็นว่า ควรมีส่วนร่วมในการคุแลงงบประมาณด้วย

จำนวนเครื่องคนตรีไทยและคนตรีพื้นเมืองที่มีอยู่ในปัจจุบัน ในด้ำนคนตรีพื้นเมือง มีจำนวนไม่มาก ส่วนเครื่องคนตรีไทยแบบมาตรฐาน มีพอสามารถใช้ในการจัดกิจกรรมได้ แต่ถ้าใช้ในด้ำนการเรียนการสอนจะมีจำนวนไม่เพียงพอกับความต้องการ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม และนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมคนตรีไทยในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ โดยในส่วนของนักศึกษาที่เข้าร่วม กิจกรรม และไม่เข้าร่วมกิจกรรมพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ความคิดเห็นทั้งหมดสรุป ได้ดังนี้

1. ด้านวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม

ในด้ำนของผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดโครงการและวัตถุประสงค์ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความเห็นตรงกันคือ ผู้บริหารควรมีบทบาทสูงสุดในการกำหนด โครงการ และวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม โดยมีกลุ่มของนักศึกษามีบทบาทน้อยที่สุด ส่วนด้ำนสาระสำคัญที่ควรยึดเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม คือ ด้ำนการเผยแพร่ ชื่อเสียง เกียรติคุณของวิทยาลัย กับด้ำนการปลูกฝังและรักษาวัฒนธรรมประเพณีสำคัญ อยู่ในระดับรองลงมา

2. ด้ำนการจัดดำเนินกิจกรรม

ปัจจัยที่ควรคำนึงถึงในการจัดกิจกรรม ผู้บริหารและอาจารย์ให้ความสำคัญใน บทบาทหน้าที่ของตนเองในการสนับสนุนกิจกรรมนั้นๆ ส่วนปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงต่อมาคือ ด้ำนงบประมาณ ซึ่งสอดคล้องกับนักศึกษาที่ให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก และต้องการให้

ผู้บริหารและอาจารย์ให้ความสำคัญ และสนับสนุนกิจกรรมเป็นลำดับที่สอง

ความต้องการรูปแบบการจัดกิจกรรมดนตรีไทย ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความเห็นตรงกันให้ระดับแรกคือต้องการให้จัดกิจกรรมดนตรีไทยบรรเลงในงานประเพณีต่างๆ สำหรับด้านการจัดประกวดแข่งขันการบรรเลงดนตรีไทย อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นตรงกันในระดับรองลงมา ส่วนผู้บริหารเห็นว่าควรเป็นการจัดนิทรรศการเป็นรูปในระดับรองลงมา

ในด้านบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารต่อกิจกรรมดนตรีไทย ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นตรงกันคือผู้บริหาร ควรมีบทบาทหน้าที่ด้านเป็นผู้เสนอความคิดเห็น นโยบายแนวทางการปรับปรุงการจัดกิจกรรมต่อวิทยาลัย ตลอดจนการให้คำแนะนำประสานงานการจัดกิจกรรมดนตรี และเป็นผู้กำหนดกิจกรรมด้วย

ในด้านบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม อาจารย์ และ นักศึกษามีความเห็นตรงกันคือ ควรมีหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำและประสานงานในการจัดกิจกรรมดนตรี ส่วนผู้บริหารเห็นว่าอาจารย์ควรเป็นผู้เสนอความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมเพื่อประกอบการพิจารณาของวิทยาลัย และในกลุ่มของนักศึกษายังให้ความสำคัญของอาจารย์ในด้านการเป็นผู้กำหนดกิจกรรมให้นักศึกษา

ในด้านบทบาทหน้าที่ของนักศึกษาต่อกิจกรรมดนตรีไทย ผู้บริหารอาจารย์และนักศึกษามีความเห็นแตกต่างกัน ผู้บริหารเห็นว่านักศึกษาควรเป็นผู้สนับสนุนและร่วมมือในการทำกิจกรรม ส่วนอาจารย์เห็นว่านักศึกษาควรเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งเป็นสำคัญ

ส่วนด้านนักศึกษาเห็นว่า การเสนอนโยบายหรือแนวทางการปรับปรุงเป็นหน้าที่สำคัญ ส่วนการขอคำแนะนำประสานงานการจัดกิจกรรมและการเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งมีความสำคัญระดับรองลงมา

ด้านรูปแบบการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรม ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่า การติดประกาศเป็นรูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่ดีที่สุดส่วนด้านการประกาศเสียงตามสาย การแจกเอกสาร และการสอดแทรกข่าวสารระหว่างสอน มีความสำคัญลำดับรองลงมาที่ไม่แตกต่างกัน

3. ด้านการประเมินผลการจัดกิจกรรม ผู้บริหารเห็นว่าควรประเมินด้านทัศนคติต่อองค์กรไทยกับ ประโยชน์ที่จะได้รับ ส่วนอาจารย์ และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่าควรประเมินด้านความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ส่วนด้านประโยชน์ที่ได้รับ ความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์มีความสำคัญรองลงมาในระดับที่ไม่แตกต่างกัน สำหรับวิธีการประเมินผล ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันใน 2 ระดับแรก คือจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ และใช้แบบสอบถาม

4. ด้านงบประมาณพบว่า ผู้บริหารเห็นว่าแหล่งงบประมาณสนับสนุนได้จากการอุดหนุนจากเอกชน ส่วนอาจารย์เห็นว่าได้จากการจัดกิจกรรมหาทุน และนักศึกษาเห็นว่าได้จากผู้บริจาคเพื่อการอนุรักษ์ ซึ่งผู้บริหาร และอาจารย์ก็ให้ความสำคัญในลำดับรองลงมา

ส่วนด้านการดูแลงบประมาณพบว่า ผู้บริหารและนักศึกษามีความคิดเห็นตรงกันคืออธิการเป็นผู้ควบคุมดูแล ส่วนอาจารย์เห็นว่ารองอธิการฝ่ายกิจการนักศึกษา ควรเป็นผู้ควบคุมดูแลงบประมาณ

5. ด้านวัสดุอุปกรณ์พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกัน ควรได้รับการสนับสนุนจากวิทยาลัยเป็นลำดับแรก วิธีต่อมารับจากบุคคลอื่นๆ ทั้งในและนอกวิทยาลัย แต่นักศึกษาเห็นว่าวิธีต่อมาคือ จัดหาทุนเพื่อซื้อวัสดุอุปกรณ์เอง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยด้านการจัดกิจกรรม และด้านความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา พอจะนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ด้านวัตถุประสงค์

ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่าผู้มีบทบาทสูงสุดในการกำหนดโครงการและวัตถุประสงค์ คือผู้บริหาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ บัรรอดเกี่ยวกับการกำหนดทิศทางและของเขตของการจัดกิจกรรม นักศึกษาว่าผู้บริหาร เป็นผู้ควบคุมให้การจัดกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในขอบเขตเป็นไปตามนโยบายและจุดมุ่งหมายของวิทยาลัย (สมศักดิ์ บัรรอด , 2532) จากนโยบายของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดและกำหนด วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

ได้ให้ความสำคัญ กิจกรรมนักศึกษาจะประสบความสำเร็จเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับ การบริหารกิจกรรมนักศึกษาโดยเฉพาะการกำหนดนโยบายที่แน่นอน ประกอบกับวิทยาลัย เป็นสถาบันที่ผู้บริหาร จะมีอำนาจสูงสุดในการตัดสินใจ ดังนั้นผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา จึงเห็นสอดคล้องกันว่าควรเป็นผู้บริหารในการกำหนดโครงการและวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมดนตรีไทย

ส่วนในด้านสาระที่ควรยึดเป็นแนวทางผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นตรงกันว่า ควรยึดแนวทาง ด้านการเผยแพร่ชื่อเสียง และเกียรติคุณของวิทยาลัยเป็นลำดับหนึ่ง ส่วนการปลูกฝังรักษาซึ่งวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์ของชาติเป็นลำดับสอง สถาบันทางการศึกษาของทุกๆ สถาบัน นอกจากจะมุ่งพัฒนาทางการศึกษาแล้ว ยังมุ่งให้บุคลากรของสถาบัน ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา มีความรักในสถาบันช่วยกันพัฒนาสถาบัน พร้อมกันช่วยกันสร้างชื่อเสียงเกียรติคุณของสถาบัน ดังนั้นกิจกรรมในวิทยาลัยครูจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างชื่อเสียง และเกียรติคุณของวิทยาลัย ส่วนด้านการปลูกฝังและรักษาวัฒนธรรมไทย ถือเป็นบทบาทหน้าที่หลักอย่างหนึ่งของวิทยาลัยในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม(พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2527) ดังนั้นผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา จึงให้ความสำคัญและถือเป็นสาระสำคัญในลำดับต่อมา

2. การจัดดำเนินการกิจกรรม

ปัจจัยในการดำเนินการกิจกรรมเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งที่ต้องคำนึงถึง ผู้บริหาร และอาจารย์มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ทั้งผู้บริหาร และอาจารย์ต้องมีส่วนสำคัญในการส่งเสริม และสนับสนุนกิจกรรมที่นักศึกษาจัดขึ้นซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของเทอดศักดิ์ สถาบันปิตานนท์พบว่าปัญหาในการจัดกิจกรรมคือผู้บริหารและ อาจารย์ที่ปรึกษา ไม่ค่อยให้ความสนใจ ไม่สนับสนุนและไม่ค่อยให้ความร่วมมือ (เทอดศักดิ์ สถาบันปิตานนท์, 2524) ในด้านนักศึกษา เห็นว่าปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือค่านิยมงบประมาณ ซึ่งผู้บริหารและ อาจารย์ ให้ความสำคัญลำดับรองลงมา เนื่องจากปัญหาด้านการจัดกิจกรรมที่ผ่านมา นักศึกษาจะประสบในด้านงบประมาณไม่เพียงพอ โดยความเห็นของนักศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (2525:58) ซึ่งพบว่า ปัญหาและงานอุปสรรคของงานกิจกรรมในสถาบันอุดมศึกษา ตามความเห็นของ อาจารย์และนักศึกษา

กล่าวตรงกันคือ ปัญหาขาดแคลนงบประมาณดังนั้นก็จริงแต่ได้ว่างงบประมาณเป็นปัจจัยที่สำคัญ ต้องคำนึงถึงเช่นกัน ปัจจัยที่สำคัญต่อมา ผู้บริหารเห็นว่าด้านความสนใจของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม ส่วนอาจารย์เห็นว่าควรเป็นประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรม ซึ่งทั้งสองปัจจัยจัดเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็น สำหรับการจัดกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมาย/

ในด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความเห็นตรงกันว่าต้องการให้จัดกิจกรรมดนตรีไทยในงานประเพณีต่าง ๆ เนื่องจากกิจกรรมของวิทยาลัยครูจะมีต่อเนื่องตลอดปีการศึกษาแล้วแต่จะอยู่ในช่วงกิจกรรมใด เช่นงานไหว้ครู งานรับน้อง กิจกรรมเหล่านี้ล้วนต้องการดนตรีไทยเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างความเป็นมงคล และความสนุกสนาน รวมถึงเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ร่วมกิจกรรม จึงนับได้ว่าเป็นรูปแบบกิจกรรมที่จัดได้ง่ายสะดวก ในลำดับที่ 2 อาจารย์และนักศึกษาเห็นตรงกันว่าเป็นกิจกรรมจัดประกวด แข่งขันบรรเลงดนตรีไทย ซึ่งปัจจุบันกำลังมีการพัฒนาการดนตรีไทยมากขึ้น มีการประกวดบรรเลงกันมากขึ้นทั้งภาครัฐและเอกชน อาจารย์และนักศึกษา จึงเห็นว่าควรจัดในลำดับที่ สอง ส่วนผู้บริหารเห็นว่าควรเป็นรูปแบบการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับดนตรีไทยโดยการจัดนิทรรศการนั้น สามารถเผยแพร่ความรู้ด้านดนตรีไทยอย่างกว้างขวาง ส่วนความต้องการรูปแบบที่ สาม ผู้บริหารและนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นด้านการจัดแสดง หรือสาธิตดนตรีไทย ซึ่งนับเป็นหน้าที่หลักอย่างหนึ่งของกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยที่จะต้องเผยแพร่ ศิลปะด้านดนตรีไทยโดยเฉพาะด้านการจัดแสดงและการสาธิตดนตรีไทยทั้งนี้เพื่อเป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ส่วนรูปแบบที่มีความต้องการน้อยที่สุดคือ รูปแบบการจัดรายการเสียงตามสาย ซึ่งน่าจะมีปัญหาในด้านของเวลา และความสนใจฟังของนักศึกษา ในปัจจุบันไม่นิยมดนตรีแบบเดิม

บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารต่อกิจกรรมดนตรีไทย ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องและตรงกันว่าผู้บริหารควรมีบทบาทในการเสนอโยบายความคิดเห็นแนวทางการปรับปรุง ตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำประสานงานในการจัดกิจกรรมดนตรีไทย นโยบายทางการศึกษานั้นถือเป็นเรื่องสำคัญในการจัดกิจกรรมนักศึกษา กิจกรรมนักศึกษาจะสำเร็จเพียงใดควรมีนโยบายที่แน่นอน ซึ่งการกำหนดนโยบายนั้นมีขึ้นตั้งแต่ระดับรัฐบาลจนถึงของแต่ละสถาบันโดยผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ควบคุมดูแลกิจกรรมต่าง ๆ

ให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้

บทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมต่อกิจกรรมดนตรีไทย ผู้บริหาร เห็นว่าอาจารย์ควรมีหน้าที่ในการเสนอความคิดเห็นประกอบการพิจารณาของวิทยาลัยเป็นลำดับแรก และต้องการให้เสนอนโยบายเพื่อเป็นแนวทางการปรับปรุงกิจกรรมรวมถึงการ คำปรึกษาและประสานงานในการจัดดำเนินการในกิจกรรมในระดับต่อมา อาจารย์ จะมีส่วนใกล้ชิดกับนักศึกษามากจะเห็นข้อคิด ข้อบกพร่องตลอดจนแนวทางแก้ไข ดังนั้นผู้บริหารจึงเห็นว่า อาจารย์ควรมีหน้าที่ในการเสนอความคิดเห็น นโยบายและแนวทางในการปรับปรุงกิจกรรมเป็นลำดับ ส่วนอาจารย์และนักศึกษาเห็นสอดคล้องกันว่าอาจารย์ควรมีหน้าที่ในการให้คำปรึกษา แนะนำประสานงานในการจัดกิจกรรมและลำดับต่อมาคือ ด้านการเสนอความคิดเห็นในการ จัดกิจกรรมเพื่อประกอบการพิจารณาของวิทยาลัย โดยปกติการนักศึกษาอาจารย์จะเป็นผู้ ที่ใกล้ชิดและคอยช่วยเหลือประสานงานและให้คำปรึกษาในกรณีที่นักศึกษาเกิดปัญหาขึ้น อาจารย์จะเป็นผู้คอยช่วยเหลือแนะนำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อีระ นทีวุฒิกุล ในการ จัดกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตผู้ประสานงานการจัดกิจกรรมจะต้องควบคุมการ ดำเนินงานให้อยู่ในขอบเขตหลักการและจุดมุ่งหมาย ในการจัดกิจกรรมอยู่เสมอ (อีระ นทีวุฒิกุล , 2521)

บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาต่อกิจกรรมดนตรีไทย ผู้บริหาร เห็นว่านักศึกษาควร จะได้เป็นผู้สนับสนุนและร่วมกันในการทำกิจกรรมเป็นประการแรก ในประการที่ 2 สอดคล้อง กับความคิดเห็นของอาจารย์ ซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่ประการแรก คือการเข้าร่วมกิจกรรม ทุกครั้ง ในการจัดกิจกรรมทุก ๆ ครั้งสถาบันมุ่งหวังที่จะให้ยังเกิดผลดีต่อตัวนักศึกษาเป็นสำคัญ ดังนั้นในการจัดกิจกรรมขึ้นในแต่ละครั้งจึงมุ่งหวังให้นักศึกษาได้เข้ามามี ส่วนร่วมในการปฏิบัติ ในการส่งเสริมสนับสนุน ส่วนกลุ่มนักศึกษาเห็นว่าบทบาทหน้าที่แรกคือ การเสนอความคิดเห็น เกี่ยวกับนโยบายหรือแนวทางการปรับปรุงการจัดกิจกรรมต่อวิทยาลัย ซึ่งในส่วนนั้นนับ เป็นสิ่งที่ สำคัญที่นักศึกษาซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมได้แสดงความคิดเห็น เนื่องจากนักศึกษาเป็นผู้ได้ลงมือ ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ได้เห็นข้อดี ข้อเสียและข้อบกพร่องตลอดจน แนวทางในการแก้ไขปรับปรุง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อีระ นทีวุฒิกุลที่เสนอแนะว่า การจัดกิจกรรมควรให้นิสิตมีส่วนร่วม ในการวางโครงการจัดกิจกรรม โดยคำนึงถึงความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

โดยส่วนรวมเป็นสำคัญ (ธีระ นทีวุฒิกุล, 2521) ดังนั้นนักศึกษาจึงเห็นว่าบทบาทหน้าที่ทางด้านการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายหรือแนวทางในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมต่อวิทยาลัยเป็นหน้าที่สำคัญประการแรก และบทบาทหน้าที่ประการที่ 2 โดยมีความเห็นตรงกับกลุ่มของอาจารย์คือการของคำปรึกษาแนะนำและร่วมประสานงานในการจัดกิจกรรม เนื่องจากการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ต้องอยู่ในความควบคุมดูแลของผู้บริหาร และอาจารย์ ดังนั้นในการจัดดำเนินกิจกรรมให้เกิดผลดีและเป็นไปตามจุดมุ่งหมาย โดยไม่ขัดต่อระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย จึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญของนักศึกษาในการขอคำปรึกษา และประสานงานเพื่อการจัดกิจกรรม

ในด้านการประชาสัมพันธ์ ผู้บริหารอาจารย์ และนักศึกษา มีความเห็นตรงกันว่า การประชาสัมพันธ์กิจกรรมทางด้านดนตรีไทยควรใช้วิธีการติดป้ายประกาศ ซึ่งนับว่าเป็นวิธีที่สะดวก ประหยัดเพราะแสดงข่าวสารได้ตลอดเวลา ส่วนการประกาศเสียงตามสายกลุ่มอาจารย์ก็ถือเป็นรูปแบบที่สำคัญเช่นกัน แต่การประกาศเสียงตามสายจะมีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาจะมีเวลาในช่วงสั้นๆ ในการประชาสัมพันธ์ด้านแจกเอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมผู้บริหารก็ยังให้เป็นแบบที่สำคัญ ซึ่งในส่วนนี้จะใช้งบประมาณสูง และอาจเกิดความสูญเปล่าในกลุ่มที่ไม่สนใจกิจกรรมทางด้านดนตรีไทย และรูปแบบนี้นักศึกษาให้ความสำคัญในลำดับสุดท้าย

3. ด้านการประเมิน

ผลการวิจัยเกี่ยวกับด้านการประเมิน อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่า ควรมีการประเมินในด้านความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นประการแรก เนื่องจากปัญหาอย่างหนึ่งจากการสำรวจในการจัดดำเนินกิจกรรมทางด้านดนตรีไทย คือความไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม จากผลการวิจัยของชูชีพ นุทธประเสริฐ ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครุภาคตะวันตก สรุปในด้านปัญหาได้ว่าอาจารย์และนักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรมเท่าที่ควร (ชูชีพ นุทธประเสริฐ, 2523) ดังนั้นการประเมินผลในด้านความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมต่อไป ในด้านของผู้บริหารเห็นว่าควรประเมินด้านทัศนคติต่อดนตรีไทยของนักศึกษา ซึ่งกลุ่มของอาจารย์ก็จัดให้อยู่ในลำดับที่ 2 เนื่องจากกิจกรรมทางสังคมได้มีการเปลี่ยนแปลงไปมาก วัฒนธรรมตะวันตกได้เข้ามาแพร่กระจายมากมายโดยเฉพาะรูปแบบดนตรีตะวันตกกำลังเป็นที่นิยมในปัจจุบัน และส่งผลกระทบต่อดนตรีไทยไม่น้อยโดยเฉพาะในด้าน

ทัศนคติต่อคนตรีไทย ซึ่งมีผู้ที่เคยทำวิจัยเกี่ยวข้องกับทางด้านนี้คือ ประดิษฐ์ อินทนิล ได้ทำวิจัยเรื่องเจตคติต่อคนตรีไทยของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนกลาง พบว่านิสิตนักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อคนตรีไทย (ประดิษฐ์ อินทนิล , 2521) และเฉลิมพล งามสุทธิ ได้เคยทำการสำรวจทัศนคติของผู้ที่ศึกษาคนตรีไทยพบว่า ทัศนคติต่อการสนับสนุนการศึกษาวิชาคนตรีไทยไม่แตกต่างกันแต่มีทัศนคติไม่คิดต่อวิธีการบริหาร และวิธีการสอนคนตรีและมีความเข้าใจว่า วิชาการคนตรีเป็นการศึกษาทางวิชาการที่มีความสำคัญเทียบเท่ากับวิชาอื่น ๆ (Ngamsutti , 1980 : A.) ดังนั้นการประเมินด้านทัศนคติต่อคนตรีไทยในปัจจุบันจึงเป็นอีกด้านหนึ่งที่น่าจะมีการประเมิน ส่วนด้านที่ควรทำการประเมินในลำดับที่ 2 ผู้บริหารและนักศึกษาเห็นตรงกันว่า ควรประเมินด้านประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งส่วนนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเลือกสรรกิจกรรมที่จะนำมาจัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด และขอควรประเมินลำดับที่ 3 คือ ด้านความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมซึ่งกลุ่มของอาจารย์ยังให้ความสำคัญสูงสุด ส่วนของนักศึกษาเป็นด้านที่สอดคล้องกับความต้องการในด้านบทบาทหน้าที่ในการที่จะแสดงความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมต่อไป

ในด้านวิธีการประเมินผู้บริหารและนักศึกษาเห็นตรงกันว่าควรประเมินโดยวิธีการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมกิจกรรมและเลือกที่จะประเมินโดยใช้แบบสอบถามในลำดับต่อมา แต่ในกลุ่มของอาจารย์ต้องการใช้วิธีประเมินโดยการสัมภาษณ์เป็นลำดับแรกและใช้การสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นลำดับที่ 2 การประเมินในวิธีที่กล่าวมาเป็นที่นิยมใช้อยู่ในปัจจุบันซึ่งสามารถที่จะให้คำตอบและข้อสงสัยหรือแนวทางเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาปรับปรุงการจัดกิจกรรมให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

4. ด้านงบประมาณ

ในด้านการดูแลงบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้บริหารและนักศึกษามีความเห็นตรงกันคือ ให้อธิการเป็นผู้ควบคุมดูแลงบประมาณ ในด้านการบริหารการเงินนั้น อธิการวิทยาลัยครูเป็นผู้กระจายอำนาจการใช้จ่ายตามระเบียบการเงินไปตามหน่วยงานนั้นๆ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสะดวกในการบริหารของหน่วยงานที่รับผิดชอบกิจกรรมนั้นๆ แต่การใช้จ่ายใด ๆ จำเป็นต้องรายงานให้หัวหน้าสถาบันเป็นผู้รับทราบและรับผิดชอบเสมอ (พินทิพย์ บริบูรณ์สุข, 2522: 23 อ้างถึงใน สมศักดิ์ บัชรอด, 2532) ดังนั้น

อธิการวิทยาลัยจึงมีบทบาทสูงสุดในการควบคุมดูแลงบประมาณ ส่วนในด้านอาจารย์เห็นว่า รองอธิการฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา ควรเป็นผู้ดูแล เนื่องจากรองอธิการฝ่ายกิจการนักศึกษา เป็นผู้ที่บริหารงานในด้านกิจกรรมทั้งบทบาทของวิทยาลัยแทนอธิการ และสามารถตัดสินใจ การใช้งบประมาณตามความจำเป็นดังนั้นกลุ่มอาจารย์จึงเห็นว่า การให้รองอธิการฝ่าย กิจกรรมนักศึกษา เป็นผู้ควบคุมดูแลงบประมาณ และผู้ควบคุมดูแลงบประมาณในลำดับต่อมา จากความเห็นในระดับแรกมีความสอดคล้องกับแบบสำรวจที่มีฝ่ายผู้บริหารเป็นผู้ควบคุมดูแล งบประมาณผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันในระดับต่อมาคือให้รับ ผิดชอบร่วมกันในกลุ่มคือ มีผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรม และนักศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ ด้านกิจกรรม โดยในหลักการจัดกิจกรรมทั้ง 3 กลุ่ม จำเป็นต้องประสานงานเพื่อให้ กิจกรรมดำเนินไปโดย เรียบร้อยมีประสิทธิภาพ และคุ้มค่ากับงบประมาณที่นำมาใช้ใหม่

ในการหาแหล่งงบประมาณที่จะมาช่วยสนับสนุนกิจกรรมเนื่องจาก งบประมาณทางวิทยาลัยมีจำนวนจำกัด ผู้บริหารเห็นว่าเงินที่ช่วยอุดหนุนเอกชนเป็นแหล่ง สำคัญที่สุด ส่วนแหล่งที่ 2 ความเห็นตรงกับอาจารย์คือได้จากเงินผู้บริจาคให้เพื่อการ อนุรักษ์ ส่วนแหล่งที่ 3 ผู้บริหารเห็นว่าควรได้จากการเก็บนักศึกษาผู้สนใจกิจกรรม ใน ส่วนของอาจารย์เห็นว่าแหล่งที่ช่วยสนับสนุนที่สำคัญคือเงินที่ได้จากการจัดกิจกรรมหาทุน ซึ่ง ความเห็นของอาจารย์น่าจะมีความเป็นไปได้สูง ซึ่งนอกจากนักศึกษาได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสถาบันแล้วยังมีส่วนช่วยวิทยาลัยในการหางบประมาณเพื่อ สนับสนุนกิจกรรมของวิทยาลัย และในกลุ่มของนักศึกษาเห็นว่าแหล่งเงินสนับสนุนน่าจะ ได้จากผู้บริจาคเพื่อการอนุรักษ์และลำดับต่อมาน่าจะได้จากเอกชน และการจัดกิจกรรมหาทุน ตามลำดับ ในด้านแหล่งงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมดนตรีไทยของวิทยาลัยนี้จะได้จาก หลายๆแหล่ง นอกเหนือจากงบของวิทยาลัยแล้วการสนับสนุนของภาครัฐ เอกชน ตลอดจน ประชาชนที่เห็นความสำคัญของดนตรีไทยเมื่อมีโอกาสก็จะให้อุปเคราะห์และสนับสนุนเพื่อให้ ดนตรีไทยได้พัฒนาและเป็นศิลปะประจำชาติต่อไป

5. ด้านวัสดุอุปกรณ์

ในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ทางด้านดนตรีไทยนั้นผู้บริหาร อาจารย์และ นักศึกษา มีความเห็นตรงกันว่าควรจัดซื้อด้วยงบประมาณของวิทยาลัยเป็นลำดับแรก ซึ่ง

สอดคล้องกับการสำรวจด้านกิจกรรมนักศึกษา ในการสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้ประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมาย วิทยาลัยได้เห็นความสำคัญและได้จัดสรรงบประมาณสำหรับจัดซื้ออุปกรณ์เพื่อการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมตลอดมา แต่ถึงอย่างไรจำนวนวัสดุอุปกรณ์ก็ยังมีปัญหาต่อความต้องการเรียนการสอนอยู่ ส่วนที่สองวัสดุอุปกรณ์จะได้มากจากการบริจาคจากทั้งในและนอกวิทยาลัย และในส่วนของอาจารย์ยังเห็นความสำคัญของการสนับสนุนให้นักศึกษาซื้อใช้กันเอง ทั้งนี้เนื่องจาก การเรียนการสอนดนตรีไทยนั้น ที่จะต้องมีเครื่องดนตรีเป็นของตนเองเพื่อสะดวก ในการหยิบใช้และฝึกซ้อมได้ตลอดเวลา ซึ่งถ้าเป็นวัสดุอุปกรณ์ของวิทยาลัยจะมีความจำกัด ในด้านจำนวนเครื่องดนตรี เวลาในการฝึกซ้อมจำกัด และอาจจะไม่มีสถานที่ใช้ฝึกซ้อม แต่ในส่วนผู้บริหารเห็นว่าการสนับสนุนให้นักศึกษาใช้เองนั้นอยู่ในระดับต่ำสุด ซึ่งน่าจะเป็นเพราะอาจจะเกิดปัญหาการเงิน กับนักศึกษาได้

แนวทางพัฒนาการจัดกิจกรรมดนตรีไทย

การจัดกิจกรรมดนตรีไทยในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ จัดขึ้นเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ นักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร ตลอดจนผู้สนใจทั่วไปทั้งนอกและในวิทยาลัยได้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และมีส่วนช่วยพัฒนาร่างกาย และจิตใจ จากการศึกษาการจัดกิจกรรม และศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ได้ทราบถึงสถานการณ์การจัดกิจกรรม และความคิดเห็น ความต้องการ ซึ่งพอจะนำมาสรุปและเสนอเป็นแนวทางพัฒนาการจัดกิจกรรมได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านวัตถุประสงค์

ในการกำหนดโครงการ และวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมเป็นส่วนสำคัญที่จะให้กิจกรรมดำเนินไปในทิศทางที่ถูกต้อง และเป็นไปตามนโยบาย ดังนั้นในการกำหนดโครงการและวัตถุประสงค์ ควรได้คำนึงถึงสิ่งดังต่อไปนี้

1.1 การกำหนดโครงการ และวัตถุประสงค์ ควรได้มีการศึกษาข้อมูลในหลายๆ ด้าน เช่น ปัจจัยที่จำเป็น ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ตลอดจนแนวทางแก้ไขปรับปรุง จากบุคคลหลายๆ ฝ่าย เพื่อนำมาประมวลและหาแนวทางที่ดีที่สุดมาประกอบในการกำหนด

โครงการ และวัตถุประสงค์

1.2 วัตถุประสงค์ควรมีความชัดเจนของในแต่ละกิจกรรม มิให้นำวัตถุประสงค์รวมมาใช้ในทุกๆ กิจกรรม ดังนั้นในกิจกรรมหนึ่งๆ ควรมีวัตถุประสงค์แยกแตกต่างกันออกไป ตามลักษณะของกิจกรรมที่จัดดำเนินการ

1.3 เมื่อได้วัตถุประสงค์ที่ชัดเจนของแต่ละกิจกรรมแล้ว ควรมีการแจ้งสาระสำคัญของวัตถุประสงค์ โดยการปิดประกาศหรือประกาศให้ทราบทั่วกัน ทั้งนี้เพื่อการจัดกิจกรรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน

1.4 ควรให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดโครงการ และวัตถุประสงค์ ร่วมกันอาจารย์ และผู้บริหาร

1.5 ในการกำหนดโครงการและวัตถุประสงค์ ควรได้คำนึงถึงความต้องการของนักศึกษา เช่น รูปแบบการจัดกิจกรรมที่ต้องการ เป็นต้น

1.6 สาระในการกำหนดวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรม ควรยึดแนวทางที่สำคัญดังนี้ การเผยแพร่ชื่อเสียงของวิทยาลัย การปลูกฝังด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ทำงานร่วมกันด้วยความสามัคคีและรับผิดชอบ

2. ด้านการจัดดำเนินกิจกรรมดนตรีไทย

การจัดดำเนินกิจกรรมดนตรีไทยเป็นขั้นตอนสำคัญอย่างหนึ่ง ในอันที่จะทำให้กิจกรรมนั้น ๆ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นการจัดดำเนินกิจกรรมดนตรีไทย ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

2.1 ควรมีการวางแผน วางโครงการเกี่ยวกับกิจกรรมไว้ล่วงหน้าตลอดปีการศึกษา พร้อมทั้งมีการเตรียมงานอย่างต่อเนื่องและมีการประชาสัมพันธ์อย่างจริงจัง ในหลาย ๆ รูปแบบ

2.2 หาแนวทางให้ประชาชน ผู้ปกครอง สมาคม หน่วยงานราชการ ตลอดจนห้างร้าน บริษัท เข้ามามีบทบาทและส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมดนตรีไทย

2.3 ด้านบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร ควรให้ความสำคัญต่อกิจกรรมดนตรีไทยพร้อมกับสนับสนุนส่งเสริมด้านงบประมาณและอัตรากำลัง อาจารย์ประจำ และวิทยากร

เพื่อพัฒนากิจกรรมดนตรีไทยด้านการปฏิบัติ นอกจากนี้ผู้บริหารควรพยายามหาทางชักจูงให้อาจารย์นักศึกษา ตลอดจนประชาชนทั่วไป สนใจและเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีไทย

2.4 บทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา ในการจัดดำเนินกิจกรรม อาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทสำคัญต่อการควบคุม และกำกับให้นักศึกษาดำเนินกิจกรรมให้อยู่ในกรอบของระเบียบวินัย และยังช่วยฝึกสอน ฝึกซ้อม และต้องเสียสละเวลาเป็นสำคัญซึ่งนอกเหนือจากการฝึกสอน ฝึกซ้อมแล้ว ยังต้องคอยให้คำปรึกษาแนะนำตลอดการดำเนินกิจกรรม

2.5 ในด้านผู้บริหารและอาจารย์ควรมีความจริงใจ จริงจัง ในอันที่จะส่งเสริมสนับสนุนดนตรีไทย เห็นความสำคัญและพิจารณาความชอบของอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่มีความมุ่งมั่น เสียสละในการสนับสนุนกิจกรรมดนตรีไทย

2.6 ด้านบทบาทหน้าที่ของนักศึกษา ควรให้ความสนใจในกิจกรรมดนตรีไทยพร้อมกับชักชวนให้เพื่อนสมาชิกมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกครั้งที่จัด พร้อมทั้งรวบรวมข้อคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะปรึกษาต่อเพื่อนร่วมงาน อาจารย์และผู้บริหารตามลำดับชั้น เพื่อให้ทราบแนวทางการปรับปรุงพัฒนา ให้กิจกรรมดนตรีไทย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยเกิดประสิทธิภาพ และความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกๆ คน

2.7 ผู้บริหารสถาบัน และผู้บริหารกิจกรรมของแต่ละวิทยาลัยควรมีการประชุมร่วมกันเพื่อหาแนวทางพัฒนาการจัดกิจกรรมดนตรีไทยของสหวิทยาลัย

2.8 ด้านอาจารย์ผู้สอนควรมีการเคลื่อนย้ายกำลังให้กระจายไปตามวิทยาลัยครุต่างๆ เพื่อให้แต่ละวิทยาลัยมีอาจารย์ดนตรีที่เหมาะสม ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและ ความสามารถในการเพิ่มจำนวนผู้เรียนด้านตรีไทยมากขึ้น

2.9 ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมตลอดเวลา ไม่จำกัดเวลาในการเรียนการฝึกซ้อม หาแรงจูงใจในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรม เช่น จัดชมรม หรือสถานที่เรียน ห้องเรียน ห้องฝึกซ้อม ให้เสมือนหนึ่งเป็นบ้านที่สอง เพื่อให้สมาชิกได้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุข และสนุกสนาน

2.10 ในด้านการเรียนการสอน นอกจากอาจารย์จะสอนและสนับสนุนแล้ว ควรให้นักศึกษาที่มีความสามารถในด้านดนตรีไทยทำหน้าที่แทนอาจารย์ในการสอนสมาชิกทั่วไปที่สนใจเรียนดนตรีไทย

2.11 ในด้านรูปแบบของกิจกรรมดนตรีไทย ควรได้นำเสนอในทุกๆ โอกาสที่สามารถเสนอได้ โดยเลือกให้เหมาะสมกับโอกาสและกิจกรรม เช่น กิจกรรมการแสดง หรือ สาธิตอาจจะนำเสนอเป็นกิจกรรม "ดนตรีเที่ยงวัน" สัปดาห์ละ 1 หรือ 2 ครั้ง ส่วนกิจกรรมด้านนันทนาการ ควรมีการจัดแสดง เกี่ยวกับดนตรีไทยไว้ตลอดปีอย่างต่อเนื่องโดยมีการเปลี่ยนเรื่องที่จะจัดแสดงให้เป็นที่สนใจ เหมาะสมกับโอกาส และสถานที่ที่เปลี่ยนไป

2.12 ด้านการประชาสัมพันธ์งานกิจกรรมดนตรีไทย มีบทบาทสำคัญต่อการชักชวนสมาชิกทั่วไปได้ทราบถึงกำหนดการและรายละเอียดของกิจกรรม ดังนั้นจึงควรมีการประชาสัมพันธ์ในหลายๆ รูปแบบอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในด้านการติดป้ายประกาศ และประกาศเสียงตามสาย จะช่วยให้นักศึกษาทั่วไปได้ทราบข่าวสารได้อย่างทั่วถึง และนอกจากนี้อาจให้อาจารย์ผู้สอนได้สอดแทรกข่าวสารระหว่างการสอน และใช้รูปแบบการแจกเอกสารประชาสัมพันธ์ก็จะช่วยให้ข่าวสารด้านการจัดกิจกรรมด้านดนตรีไทยกระจายไปอย่างทั่วถึง

2.13 ด้านกิจกรรมดนตรีไทยประเภทต่างๆ ที่จัดอยู่ทั้ง 7 ประเภท ถือเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญ และควรได้รับการสนับสนุนต่อไป โดยเฉพาะกิจกรรมด้านการแสดง และการสาธิตดนตรีไทย เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นสะดวกและสามารถจัดขึ้นได้ทุกๆ โอกาส เช่น ถ้าเป็นเทศกาลสำคัญ ก็จะจัดมาแสดงตามโอกาส ถ้าไม่มีเทศกาลก็อาจนำมาแสดงเป็นกิจกรรมเที่ยงวัน เป็นการแสดงในช่วงพักเที่ยงให้นักศึกษาทั่วๆ ไปได้ชมได้ฟัง

กิจกรรมด้านการฝึกสอนปฏิบัติ เป็นกิจกรรมที่สำคัญอีกประเภทหนึ่ง ที่จะช่วยสืบทอดศิลปะด้านดนตรีไทย ให้มีผู้นิยมเล่นกันมากขึ้น ดังนั้นกิจกรรมด้านนี้ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาและผู้สนใจทั่วไปได้เข้าร่วมมากๆ โดยไม่คิดค่าบำรุงใดๆ กับผู้ร่วมกิจกรรม โดยมีอาจารย์และนักศึกษาที่มีความสามารถคอยช่วยฝึกสอน และฝึกซ้อมกับผู้สนใจตลอดเวลา

กิจกรรมด้านวิชาการ ในด้านการจัดอภิปราย สัมมนา หรือ ด้านการจัดนันทนาการ ควรมีการจัดต่อเนื่องตลอดปีเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่สามารถเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจด้านดนตรีไทยได้ตลอดเวลา โดยเฉพาะในด้านการจัดนันทนาการ ควรให้นักศึกษาได้ร่วมกันรับผิดชอบ ผลัดเปลี่ยนกันดำเนินการให้เป็นเรื่องที่สนใจและทันต่อเหตุการณ์

ส่วนกิจกรรมด้านการแข่งขันบรรเลงดนตรีไทยและดนตรีอูคูเลลิก เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก ทั้งนี้สถาบันและผู้ดำเนินกิจกรรมควรขอความร่วมมือด้านต่างๆ เช่น ด้านงบประมาณ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาจเป็นศูนย์วัฒนธรรม หรือสมาคมทางด้านอนุรักษ์ เพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมได้ด้วยความเรียบร้อยและเป็นที่ยอมรับของผู้เข้าประกวด และผู้เข้าร่วมกิจกรรม

กิจกรรมด้านรายการเสียงตามสาย เป็นกิจกรรมที่มีการจัดน้อยที่สุด โดยมีการจัดเพียง 3 วิทยาลัย ผู้วิจัยเห็นว่าควรได้มีการส่งเสริมและสนับสนุน ให้มีการจัดให้มากยิ่งขึ้น โดยควรจัดในทุกวิทยาลัย เนื่องจากกิจกรรมเสียงตามสายจะเน้นในด้านการฟัง คนที่ชอบและชื่นชมดนตรีไทยได้ จะต้องชอบฟังดนตรีไทยก่อน เมื่อชอบฟังแล้วจึงอยากที่จะเล่นดนตรีไทย ดังนั้นการส่งเสริมด้านการฟังจึงเป็นส่วนสำคัญยิ่งในการอนุรักษ์ดนตรีไทย ในการส่งเสริมในการฟังนั้นในช่วงแรกๆ ควรเป็นเพลงที่ฟังง่ายๆ และมีความเข้าใจง่าย เช่น เพลงลาวดวงเดือน หรืออาจเลือกเพลงสากล ที่มาจากการใช้ท่วงทำนองเพลงไทยเดิม มาเปิดให้ฟัง โดยการเปิดให้ฟังทุกวัน จนเกิดความคุ้นเคย เมื่อเกิดความคุ้นเคยก็จะเริ่มมีความชื่นชมและชอบดนตรีไทยในที่สุด

3. ด้านการประเมิน

ในการจัดกิจกรรมดนตรีไทยสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้เรารู้ว่า กิจกรรมที่ทำไปนั้นได้รับความสำเร็จเพียงใด มีปัญหา ข้อดี ข้อบกพร่องตลอดจนแนวทางที่จะพัฒนา กิจกรรมดนตรีไทยให้มีประสิทธิภาพ คือด้านการประเมินผลการจัดกิจกรรม ในการจัดกิจกรรมดนตรีไทย แต่ละครั้งควรได้มีการประเมินในทุกครั้ง โดยเฉพาะในผู้จัดกิจกรรม เป็นการประเมินกลุ่มย่อยในกลุ่มผู้จัดดำเนินการเป็นการประเมินอย่างไม่มีรูปแบบ อาจเป็นเพียงการพูดคุย ชี้แจงข้อบกพร่อง ข้อดี ข้อเสีย เมื่อปรับวิธีการจัดดำเนินการกิจกรรมดีแล้วจึงทำการประเมินกิจกรรมในกลุ่มใหญ่โดยเลือกกิจกรรมที่มีผู้เข้าร่วมมากๆ เช่น กิจกรรมการแสดง กิจกรรมการประกวดแข่งขัน และด้านกิจกรรมที่ควรประเมิน คือในด้านความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา นอกจากนี้ในด้านทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีไทย ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริม และปรับเปลี่ยนทัศนคติให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง

ส่วนวิธีการประเมินให้เกิดประสิทธิภาพ และได้คำตอบที่ต้องการ และถูกต้องนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ จากผลการวิจัยของ ชื่นอารมณ ภาระพฤติ (2525) ซึ่งได้จากความคิดเห็นของ อาจารย์ และนักศึกษา พบว่าปัญหาหนึ่งในสามที่ชื่นอารมณ ภาระพฤติ เสนอคือด้านการประเมินผลไม่เหมาะสม และไม่เอาผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงกิจกรรม (ชื่นอารมณ ภาระพฤติ, 2525) และจากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นสอดคล้องกันว่าควรใช้วิธีการประเมินโดยการสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม พร้อมกับนำผลการประเมินไปศึกษาพิจารณาเพื่อประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

4. ด้านวัสดุอุปกรณ์

4.1 วิทยาลัยควรสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอ หรือเหมาะสมกับความต้องการของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

4.2 ควรมีการส่งเสริมให้นักศึกษาหรือผู้สนใจเห็นความสำคัญของการมีเครื่องดนตรีเป็นส่วนตัวจะด้วยวิธีการซื้อใช้เองหรือประการใดก็ได้ เมื่อมีเป็นสมบัติของส่วนตัวแล้วก็จะเกิดผลดีในหลายๆ ด้าน เช่น สามารถหยิบใช้ได้ตลอดเวลาทุกโอกาส และเป็นเครื่องมือที่ตนเองถนัด สามารถใช้บรรเลงด้วยความมั่นใจ

4.3 ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักติดต่อขอความช่วยเหลือกับบริษัทห้างร้าน สมาคม หรือผู้ต้องการอนุรักษ์ทางด้านดนตรีไทย เพื่อขอรับการบริจาคด้านวัสดุอุปกรณ์ดนตรีไทย

4.4 ควรส่งเสริมให้นักศึกษารับผิดชอบด้วยการซ่อมบำรุงเครื่องดนตรีไทยให้สมบูรณ์อยู่ตลอดเวลา โดยการติดต่อขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญ มาฝึกอบรมด้านการซ่อมบำรุงรักษา เพื่อให้นักศึกษา มีความรู้ความสามารถในการดูแลรักษาเครื่องดนตรีไทยต่อไป

4.5 ควรมีการแนะนำการใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างถูกวิธี เนื่องจากเครื่องดนตรีไทย บางอย่างมีวิธีการใช้ที่ ต้องมีความรู้พื้นฐานมี เช่นนั้นอาจทำให้เครื่องดนตรีไทยเสียหายได้ เช่น ขอประเภทต่างๆ ก่อนใช้ต้องมีการขึ้นสายให้ตึง และเมื่อเลิกใช้ก็ต้องผ่อนสายลง ถ้าผู้ใช้ไม่มีพื้นฐานที่ถูกต้อง และไม่เอาสายลงเมื่อเลิกใช้ก็จะทำความเสียหายให้กับวัสดุอุปกรณ์ได้ดังนั้นควรมีการตีแผ่ประกาศให้เห็นระเบียบวิธีการใช้ให้เห็นเด่นชัด หรืออาจจะมีการจัดนักศึกษาคอยผลัดเปลี่ยนกันทำหน้าที่ให้คำแนะนำต่อสมาชิกก็จะช่วยให้วัสดุอุปกรณ์ดนตรีไทยมีความคงทนถาวร

4.6 ในด้านสถานที่ ควรมีการจัดสถานที่ให้เพียงพอ และเหมาะสม โดยควร ได้มีการแยกอาคารเรียน และฝึกซ้อม กิจกรรมดนตรีไทย ออกจากอาคารเรียนทั่วไป ควรจัด ให้เป็นสัดส่วน เพื่อความสะดวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม และสามารถใช้เวลาที่ได้ตลอด เวลา โดยไม่ก่อปัญหาในด้านเสียงให้แก่ผู้เรียนด้านอื่นๆ

5. ด้านงบประมาณ

5.1 ผู้บริหารควรสนับสนุนด้านงบประมาณให้เหมาะสม เพื่อประโยชน์ต่อ การพัฒนากิจกรรมดนตรีไทย

5.2 ควรมีการกระจายอำนาจในการใช้งบประมาณไปยังกลุ่มผู้บริหารกิจกรรม โดยให้เบิกจ่ายตามระเบียบของทางการเงิน เพื่อความสะดวกต่อการบริหารกิจกรรมดนตรีไทย

5.3 ส่งเสริมให้นักศึกษารัฐกิจหาทุนเพื่อสนับสนุนงบประมาณ จากบริษัท ห้างร้าน เอกชน สมาคม เพื่อสนับสนุน กิจกรรมดนตรีไทย

5.4 ส่งเสริมให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมเองในหลาย ๆ รูปแบบเพื่อหาทุนนำมาพัฒนา จัดกิจกรรมต่อไป

5.5 ควรมีการวางแผนการใช้งบประมาณอย่างรอบคอบและเกิดประโยชน์สูงสุด

5.6 แนะนำส่งเสริมให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมที่ประหยัด และมีผู้ร่วม กิจกรรมมาก ๆ เช่น กิจกรรมด้านการแสดง เช่น กิจกรรมดนตรีเที่ยงวัน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. สำนัวจักค้นคดีของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีไทยในสถานปัจจุบัน
2. ศึกษาปัญหาและอุปสรรคอย่างละเอียดในการเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีไทยของนักศึกษา
3. สำนัวจความสนใจ และปัจจัย ที่มีส่วนช่วยให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีไทย